

Elizaveta
Maximová

Jiří
Chadraba

Denisa
Barešová

V VLASTNĚ SE NIC NESTALO

 Česká televize

VLASTNĚ SE NIC NESTALO

V iVysílání již 29. září 2024
Od 6. listopadu 2024 na ČT1

**Dvě ženy, jeden muž a tisíce
subscriberů. Žofie a Andrea
každá po svém zjišťují,
co sexfluencing dává a bere.**

Žofie i Andrea nabízejí placený obsah na platformách pro dospělé, ale jinak nemohou být odlišnější. Zatímco Žofie se experimentováním s touto platformou snaží znovu vybudovat sebevědomí poškozené po rozchodu s Romanem, Andrea touží po finanční svobodě, ač se přitom čím dál tím víc vzdaluje původnímu cíli živit se seriózním modelingem. Pro Žofii je to svého druhu nástroj emancipace, kdysi slavnou Andreu však finanční situace a požadavky fanoušků ženou hlouběji do temnějších vod sexfluencerství. Drama režiséra Jana Vejnara (Český lev za nejlepší režii roku 2023 za film *Přišla v noci*) se satirickými a komediálními prvky zkoumá téma intimního života mladých dospělých pod vlivem masivní přítomnosti komunikačních platforem.

Trailer ke stažení

Kreativní producent Jakub Mahler

„Seriál zachycuje spoustu okamžiků nejistoty i bezvýchodnosti, které zná z vlastních vztahů vlastně leckdo, jen je má málokdo tendenci a možnost zkoumat a pojmenovávat. Navíc důsledně zachycuje současné trendy, které všichni známe, a působivě pracuje se zobrazováním konkrétních problémů i ordinérních drobností.“

Jak se zrodil nápad na scénář seriálu Vlastně se nic nestalo? Protože když se na něj díváme, uvědomíme si, jak moc je reálný a že se do takové situace může dostat každý z nás – ať už z hlediska řešení on-line nevěry, nebo stereotypů projevu intimna.

Naším záměrem bylo prozkoumání pojetí lásky a vztahů zasazené v prostředí vratkých vztahů dnešních mileniálů a GenZ, do nichž čím dál více prostupují takové nástrahy, jako jsou sociální sítě, které člověka na každém kroku pronásledují potřebou neustále posuzovat ostatní i sám sebe. Díky této aktuálnosti se povedlo natočit nadčasový seriál o vztahových příbězích a vnitřních i vnějších konfliktech poukazujících na to, že sociální platformy některé děje usnadňují nebo urychlují. Seriál zachycuje spoustu okamžiků nejistoty i bezvýchodnosti, které zná z vlastních vztahů vlastně leckdo, jen je má málokdo tendenci a možnost zkoumat a pojmenovávat. Navíc důsledně zachycuje současné trendy, které všichni známe, a působivě pracuje se zobrazováním konkrétních problémů i ordinérních drobností.

Co podle vás seriál vypovídá o dnešní době?

Seriál záměrně neříká o dnešní době nic tak přímočaře, aby to šlo shrnout do nějakého zvolání. Tak jako jsou mnohoznačné postavy i použité motivy, je mnohoznačný i obraz současnos-

ti, kterou série předkládá. Na jednu stranu je přirozené se děsit masovosti a přílivu nových technologií a internetových možností, ale i ti, kdo se tím odborně zabývají, poukazují na proměnu vztahu tvůrců a konzumentů. Například jak vidíme v seriálu u postavy Žofie, sexfluencerství může do jisté míry plnit i emancipační funkci. Takový okamžik je možná vypovídající o různých společenských proměnách dneška – nové možnosti často vzbuzují oprávněnou nedůvěru, ale ve výsledku možná také vytvářejí svět, ve kterém se žije o trochu lépe.

Kdo je cílovým divákem seriálu Vlastně se nic nestalo?

Především generace Z a mileniálové. Vedle iVysílání ale pořad uvedeme i na ČT1, kde bude mít možnost zaujmout i starší publikum – to se může chtít dozvědět více o zdroji pohoršení, které sexfluencerství ve společnosti vzbuzuje. Divákem ale nakonec může být kdokoliv, jelikož cesty vztahů a jejich rozpadu jsou univerzální a nadčasová věc, na kterou se může napojit každý.

Na kolika sociálních sítích jste aktivní? Co jste ochotný o sobě zveřejnit a co na nich hledáte nebo koho sledujete?

Jsem tak nějak všude, ale už léta neaktivně a i to scrollování celkem flákám.

Hlavní postavy pohledem herců

Andrea

„Andrea působí na první pohled jako povrchní, afektovaná žena, která se před lety proslavila účinkováním v reality show, ale nedokázala se udržet „na vlně“. Nyní pracuje v korporátu, ale ani tam není ve svém kariérním postupu úspěšná. Vrhá se do nových věcí po hlavě, ale nikdy je nedotáhne do konce. Její roztržité chování a naivní vnímání světa může být mnohým blízké – zejména, když se vzdává odpovědnosti a podvědomě na sebe nahlíží jako na pouhou oběť okolností. Nerozumí tomu, proč se jí dějí nepříjemné věci, nedokáže si uvědomit, v čem dělá chybu. Ve svém nitru je to ale čistá, přející, něžná duše, která o sobě neustále pochybuje.“ **Elizaveta Maximová**

Žofie

„Postava Žofie mě chytla za ruku hned při prvním čtení. Holka v partnerství s klukem, které už je přechozené, intimně jim to nefunguje, je nešťastná a otrávená z práce. Vnitřně cítí, že jí ten život nejde a že vůbec není tam, kde by chtěla být. Vlastně ani neví, kde by chtěla být, rozhodně ne tady a takhle. A to je teprve výchozí pozice. Rozchodem se jí pak otevrou dveře.“ **Denisa Barešová**

Roman

„Nechtěl jsem postavu Romana vykreslit přímo jen negativně, bylo by to jednoduché, hrát ho pouze jako nesympatického mladého kluka, který si moc není vědom svých bludných kořenů, o které zakopává. Roman o svých klopýtáních ví, jen se nedokáže dostat sám k sobě, o svém tajemství nezvládá mluvit, bojí se. Podle mě atakoval svoje hranice, o kterých s nikým nikdy nemluvil, a nevěděl, co s tím. Problémy přecházel a vytvořil si něco, co ho pohltilo a čemu se neubráníl. Fixoval se na Žofii, kterou miloval. Snažil jsem se pochopit, jak přemýšlí a jedná, a během klapky už jsem musel přemýšlet jako on. Kdybych s ním byl během akce v rozporu, nebyl bych uvěřitelný.“ **Jiří Chadraba**

Režisér Jan Vejnar

„Každá epizoda je pojatá více z perspektivy některé z hlavních postav. Šlo nám o to, ukázat obě strany mince. Lidé mají tendence soudit, to je nevyhnutelné, ale častokrát přitom druhým křivdíme, protože jejich soukromý život a skutečnou tvář, prostou všech společenských masek, do důsledku neznáme.“

Seriál Vlastně se nic nestalo je natočený dost přímo, bez různých příkras – ukazuje nahotu, sex i vulgarismy. Co hlavně jste chtěli zachytit? Kde jste si stanovili hranice, kam už jste nechtěli zajít?

Chtěli jsme jít po maximálním možném realismu. To se týká dynamiky vztahových linií, trapných momentů i samotné nespisovné mluvy. Na dialogy jsem obzvlášť citlivý, protože pokud se film nebo seriál odehrává v současnosti a není nijak výrazně stylizovaný, vadí mi, když postavy mluví uměle, mají perfektní slovosled a vyhýbají se tvrdším vulgarismům, které řada z nás v soukromí používá zcela běžně. Co se nahoty týče, šli jsme vždy po emoci, kterou měla daná scéna zachytit. Pokud měla být více intimní, točili jsme ji v bližších záběrech a tlumenějším osvětlení, pokud šlo naopak o to, ukázat, že jeden z protagonistů má na sex trochu deformovaný pohled, chtěli jsme, aby působila trochu víc přehnaně. Kdo bude na seriál koukat kvůli nahotě, bude zklamán. Nevyhýbali jsme se jí, ale neměli jsme potřebu ji zobrazovat, pokud to situace vyloženě nevyžadovala.

Kromě příběhu a hereckého zpracování seriál také zaujme vizuálním zpracováním. Jakou formu vyprávění jste zvolil a proč?

Hlavní přístup spočíval v co nejintimnějším zachycení jednotlivých situací – tedy být postavám

fyzicky co nejblíže, být celou dobu s nimi a jejich starostmi. Náš střiháč Jakub Vansa prohlásil, že každá epizoda je pro něj jako trochu jiný žánr. Neměli jsme uzamčený styl, kdy bychom si s kameramanem Šimonem Dvořáčkem řekli, že vše budeme snímat výhradně jednou formou. Klíčem k natočení každé scény byla vždy konkrétní emoce nebo pocit postavy, jejíž vnitřní prožitek jsme zrovna chtěli akcentovat. Občas skáče mezi několika postavami i během jedné scény, ale stále nám jde o to, diváka udržet uvnitř dění.

Co pro vás bylo nejdůležitější, aby bylo v seriálu zachyceno?

Složitost věcí, které máme často tendenci řešit silnými názory a rychlým odsouzením. Vědomí, že každý z nás si prochází složitými životními situacemi, o kterých druhí nemusí vědět, protože je prostě příliš trapné nebo rovnou společensky nepřijatelné o nich mluvit nahlas.

Jakou atmosféru byste chtěl přenést na diváka Vlastně se nic nestalo?

Přál bych si, aby se divák cítil být součástí diskuse o věcech, které v průběhu série postavy řeší. U každé z nich jsme se snažili na určitých místech navodit subjektivní perspektivu, aby se každý mohl dostat do jejich kůže a pocítil, co a proč je trápí, proč se cítí tak nejistě a podobně.

Společně s Tomášem Pavlíčkem jste natočil oceňovaný film *Přišla v noci*, který také stavíte na mezilidských vztazích. Jak se rodí vztahy k postavám ve vašich filmech?

V případě tohoto projektu jsme se scenáristkou Darjou Mikovou každou epizodu psali s tím, že všem hlavním postavám rozumíme a umíme se vcítit do jejich situace. Každá z nich zažívá určitý pocit křivdy od té druhé vlivem různých nedorozumění nebo neobratné komunikace. To byl klíčový princip, i proto se v seriálu střídají perspektivy a příběh se nevypráví paralelně. Každá epizoda je pojatá více z perspektivy některé z hlavních postav. Šlo nám o to, ukázat obě strany mince – kupříkladu postavu Andrey může divák v prvním díle vnímat Žofiiinými očima jako trochu afektovanou, nestabilní a možná i mírně otravnou osobu, ale ve chvíli, kdy se podíváme z jiného úhlu pohledu, je Andrea naopak velmi citlivá. Lidé mají tendence soudit, to je nevyhnutelné, ale častokrát přitom druhým křivdíme, protože jejich soukromý život a skutečnou tvář, prostou všech společenských masek, do důsledku neznáme. Důležitou součástí práce na postavách je i představa o jejich obsazení. V tomto případě jsem od první skici námětu věděl, že chci obsadit Denisu Barešovou a Elizavetu Maximovou, proto jsem se snažil jim psát postavy co nejvíce na tělo.

Co podle vás seriál vypovídá o dnešní době?

Nejde ani tolik o míru nahoty ve fyzickém smyslu slova jako spíš o to, co všechno jsme ochotni sdílet, jak moc se snažíme být vidět a nakolik to ostatním nutíme. Ještě celkem nedávno v popu-

lární kultuře dominovala vize, že jednou se náš svět bude dělit na ten fyzický, ve kterém budeme přežívat, a ten virtuální, přičemž právě v něm se bude odehrávat to podstatné, co bude určovat směr našeho společenského vývoje. V takové situaci už žijeme dnes. Minimálně pro mladou generaci jsou ty dva světy již zcela neoddělitelné. Naším záměrem bylo ukázat, že s prolínáním naší soukromé a veřejné identity ještě neumíme pracovat, nemáme to plně pod kontrolou.

Na kolika sociálních sítích jste aktivní? Co jste ochotný o sobě zveřejnit a co na nich hledáte nebo koho sledujete?

Jsem narozený v roce 1987, takže vedle raných pokusů o pochopení MySpace, kam jsem se víceméně přihlásil ve chvíli, kdy jej zrušili, byl mou první sociální sítí Facebook. Ten mi zůstal, aktivnější jsem ale na Instagramu. Na TikToku založený účet nemám, ale různý obsah se ke mně i tak dostává. Obecně vzato stále hledám správnou míru toho, co zveřejnit. Ne tak kvůli soukromí, to mám poměrně ujasněné, ale z hlediska zajímavosti sdíleného obsahu. Někdy mám chuť podělit se o naprosté nesmysly, jindy zase marně hledám něco, co by stálo za zveřejnění. Proč právě tohle a proč teď? Žijeme v době naprostého přehlcení obsahem – vyprázdněným i kvalitním – a někdy se mi zdá, že se to všechno požívá navzájem a malý globální blackout by nebyl od věci. Jak říká Bo Burnham ve svém filmovém stand-upu *Inside*: „Mohou všichni sakra na hodinu vydržet mlčet a o ničem nemluvit? Je to možné?“

Scenáristka Darja Miková

„Nejdůležitější pro mě na celé spolupráci bylo to, že se režisér Jan Vejnara nesnažil předstírat, že rozumí ženským postavám úplně ve všem, a vždy byl otevřený mému pohledu. Každému nápadu, ať už to bylo ode mě, herců, nebo jiných kreativních složek štábu, dal dostatek prostoru ke zvážení a pro jeho rozvinutí, což se podle mě na celém díle podepsalo.“

Postavy seriálu jsou psané se dvěma povahovými póly, mají v sobě něco správného i něco špatného. Kde a čím jste se inspirovali při psaní postav?

Charaktery postav byly načrtnuty od Jana Vajnara. Od počátku pro nás byla důležitá právě tato ambivalence, která je v nás všech. V seriálu Vlastně se nic nestalo se týká především hlavních postav – Žofie, Andrey a Romana. Pokud se má divák na postavu napojit, nemůže ji vnímat jenom jako kladnou nebo zápornou. Psát takovou postavu není zajímavé a nepřináší to nic pro její dramatický oblouk. Pro mě osobně je také důležitá ženská perspektiva – cítím se zodpovědná za to, psát ženské postavy tak, aby měly psychologickou hloubku, aby v nich rezonovaly drobnosti, které jsou specifické pro ženskou zkušenost. S Janem Vjárnarem jsme vycházeli z reflexe svého okolí a naším cílem byla rozhodně autenticita. Reálný svět je skvělou inspirací pro psaní na úrovni detailů nebo drobností, které situace dotváří. Je pak na scenáristovi, aby jenom nekopíroval, ale posunul a dotáhnul tyto situace dál ve finálním díle. Postavy jsme poté dotvářeli společně s herci, což je pro mě vždycky fascinující proces – vidět, jak si „vaši“ postavu vezme ten, kdo ji ztvární. Tyto debaty pak posouvají ty postavy ještě dál, právě k autenticitě a živosti.

Seriál právě zaujme tím, jak moc vychází z každodenních situací v životě i ve vztazích. Co pro vás bylo důležité, aby seriál zachytil?

Východiskem tématem pro nás byly proměny intimity v digitálním věku – co se v dnešní době děje se soukromím člověka a s jeho identitou, jak to zasahuje do jeho nejnějnějších pocitů. Při vývoji seriálu jsme vycházeli z různých, zdánlivě maličkých situací nebo vnitřních konfliktů, kterým obvykle není v audiovizí dáváno tolik prostoru, ale které v životě sehrávají významnou roli. Jedním z motivů, který přirozeně vyplynul, bylo také to, jak moc jako jednotlivci i společnost soudíme ostatní – smějeme se internetovým bizárům, upevňujeme si svou pozici tím, že se vymezujeme vůči tomu, co dělá někdo jiný. Děláme si závěry a trváme na svých názorech, aniž bychom se snažili zjistit víc nebo projevovali empatii... Pro mě samotnou bylo sexfluencerství zpočátku zdrojem určitých předsudků. I proto jsem chtěla seriál vyvíjet – chtěla jsem se jich zbavit a více se těmto tématům otevřít, což se mi podařilo.

Jaké vztahové trendy seriál odráží? Na jaké jste chtěli při psaní scénáře poukázat?

Nevím, jestli bych tomu vyloženě říkala trendy. Nicméně je pravda, že fenomén sexfluencerství může do partnerských vztahů zasahovat. Platformy typu OnlyFans jsou často založeny

na kontaktu, který má být osobní a jedinečný – nebo vám to tak alespoň má připadat. Je něco jiného, když se váš partner nebo partnerka kouká na porno nebo když si pravidelně píše se sexfluencerem, posílá mu spoustu peněz, má na něj specifické požadavky, které odpovídají jeho sexuálními preferencím. Pokud v tom vztahu něco nefunguje, je to zraňující a je těžké stanovit si hranici, která je pro toho druhého ještě v pořádku. Znamená to otevřenost v komunikaci. Vzhledem k tomu, jak dostupný tento obsah v dnešní době je, je často jednodušší zavírat se do virtuálního světa a žít v něm trochu jiný život, o kterém ten druhý nemusí vůbec vědět, což se týká vztahu Žofie a Romana. V Andreině lince nás jednak zajímalo posouvání vlastních hranic, ale také, jak vás vnímá vaše okolí pouze na základě toho, že se věnujete určité profesi, v našem případě právě sexfluencerství.

Jak se vám spolupracovalo s Janem Vejnařem při psaní scénáře a jak jste si práci na něm rozdělili?

Scénáře vznikaly v intenzivním kreativním procesu, a i když jsme spolu s Janem Vejnařem dělali poprvé, mám pocit, že jsme mnoho věcí cítili podobně. A pokud jsme se na něčem zprvu neshodli, celý proces to paradoxně obohatilo. Psaní scénářů jsme měli rozdělené spíš podle toho, které situace nám byly bližší nebo kdo s nimi přišel jako první – jeden z nás napsal první verzi a ten druhý se od ní odpíchl pro další. To ale vyplynulo přirozeně, role jsme si nijak nerozdělovali. Nejdůležitější pro mě na celé spolupráci bylo to, že se Jan nesnažil předstírat, že rozumí ženským postavám úplně ve všem, a vždy byl otevřený mému pohledu. Každému

nápadu, ať už to bylo ode mě, herců, nebo jiných kreativních složek štábu, dal dostatek prostoru ke zvážení a pro jeho rozvinutí, což se podle mě na celém díle podepsalo.

Seriál otvírá celkem kontroverzní společenské téma. Jakou hlavní zprávu byste chtěla tímto seriálem divákům předat?

Asi to, že na něm nic až tak kontroverzního není. Já jsem ten kontroverzní rozměr u tohoto tématu našťěstí už úplně odbourala. Myslím, že právě tak se můžou veřejná debata a společnost posouvat – je třeba se novým věcem otevřít a nedělat z nich společenská tabu. Téma sexu, pornografie a sexuálních preferencí je pro mne úzce spojeno s těmi nejtajnějšími otázkami a různými aspekty (nejen) romantických vztahů a individuální identity. Pokud se jim vyhýbáme kvůli tomu, že jsou kontroverzní, a stydíme se o nich mluvit, vyhýbáme se tím široké škále dalších témat, která je důležité prozkoumávat. Nejen v audiovizí.

Co podle vás seriál vypovídá o dnešní době?

Ze své pozice si rozhodně netroufám tvrdit, že se mi podařilo poskytnout autentickou výpověď o dnešní době, to je na divácích. Byla bych však ráda, kdyby se nám alespoň zčásti podařilo v seriálu zachytit, že je normální, když si lidé protiřečí, a že je v každém z nás ambivalence; že ostatní mohou dělat věci, se kterými nesouhlasíme, to však neznamená, že je musíme hned odsoudit; že pokud někoho soudíme, může to vypovídat mnohem víc o nás než o nich. A také že je dnešní doba přesexu-alizovaná, a přesto jí chybí opravdu otevřená diskuse o sexualitě a intimitě.

Přehled dílů

1. díl – Návštěva

Žofie a Roman vítají doma Andreu – návštěvu, která se pozvala tak nějak sama. Andrea je Žofiina kamarádka, ale během večera se ukazuje, že Roman ji zná více, než by bylo jeho partnerce příjemné.

2. díl – Volný pád

Žofie se snaží vzpamatovat z nedávného otřesu, který obrátil její osobní život vzhůru nohama. Zatímco její pracovní pozice visí na vlásku, otvírá se před ní svět nečekaných příležitostí. Svět, se kterým donedávna nechtěla mít vůbec nic společného.

3. díl – Odpojený muž

Roman se snaží obnovit komunikaci se Žofií a zachránit, co z jejich vztahu ještě zbylo. Místo toho se dozvídá, že Žofie vede zcela nový život, o kterém by raději vůbec nic nevěděl.

4. díl – Side Hustle

Andrea nutně potřebuje peníze. Zprvu slibná nabídka jejího šéfa, která jí může zajistit lepší pracovní pozici a vyřešit finanční problémy, však nabírá nečekaný směr.

5. díl – Kinky Popelka

Andrea se snaží postavit na vlastní nohy a začíná se jí dařit. Aby uspěla, musí se rozhodnout, kam až zvládne posunout svoje hranice.

6. díl – Retreat

Roman se snaží o kompletní životní restart. Vítaný únik z města mu poskytne víkendový pobyt v glampingové chatce, který před časem zakoupil. Není však jediný, kdo se na něj chystá.

Elizaveta Maximová

„Myslím, že jsem ještě nikdy nedala do žádné postavy tolik „ze sebe“. Kamerové zkoušky, během nichž jsme s nejužším štábem hledali jazyk vyprávění, se točily u mě doma, do dekorace Andreina bytu jsem poskytla svůj nábytek a rozličné maličkosti, stejně tak část svého oblečení do kostýmů i drobnosti do masek. Propletenější jsem ještě se žádnou postavou v takové míře nebyla.“

Seriál je natočený dost reálně, možná si podobným příběhem někteří lidé opravdu procházejí. Čím vás scénář oslovil?

První námět mi Jan Vejnar nastínil u kafe na lavičce během karlovarského filmového festivalu v roce 2023. Bylo to poprvé, kdy jsem okamžitě kývla s naprostým nadšením na projekt, u něhož ještě nebyl napsán scénář. Honzův zápal a jeho skvělý tým – spoluscenáristka Darja Miková a producent Jakub Mahler – mě přesvědčili, že může vzniknout něco opravdového a – alespoň pro nás – nesmírně zajímavého. Zaujala mě i nabídka, že si mohu postavu Andrey částečně dotvářet během konzultací a schůzek nad scénářem. Oslovila mě kontroverzní témata vykreslená z pohledu mladých lidí – OnlyFans, vytváření a konzumace erotického obsahu na internetu a odkrývání vnitřních pochodů a motivací sexfluencerů. S tím se také pojí vedení dvojích životů a budování vlastního alter ega na sociálních sítích.

Rozmýšlela jste se, zda roli přijmete, když jste scénář četla a zjistila, že seriál Vlastně se nic nestalo otevře celkem kontroverzní témata ve společnosti – jako je prodej

intimna, on-line nevěra, ale třeba i morální hodnoty a stereotypy?

Víc než „kontroverzní“ sexfluencerství mě lákala a vnitřně dráždila otázka nalézání vlastní sebehodnoty a sebevědomí. Nalézání vlastních hranic. A náš každodenní zdroj rychlého dopaminu – sociální sítě, které mohou sebevědomí a vědomí vlastní sebehodnoty dost ovlivňovat.

Bylo pro vás kvůli tomu, jak je příběh reálný a vlastně blízko nás všech, těžké se vcítit do Andreina příběhu?

Andrea je mi blízká svou velkou empatií ke všem okolo, ale někdy jsem ji chtěla chytout za ramena a pořádně s ní zatřást. Anebo ji naopak obejmout a dát jí všechnu lásku, kterou tolik potřebuje. Myslím, že jsem ještě nikdy nedala do žádné postavy tolik „ze sebe“. Kamerové zkoušky, během nichž jsme s nejužším štábem hledali jazyk vyprávění, se točily u mě doma, do dekorace Andreina bytu jsem poskytla svůj nábytek a rozličné maličkosti, stejně tak část svého oblečení do kostýmů i drobnosti do masek. Propletenější jsem ještě se žádnou postavou v takové míře nebyla.

Co podle vás seriál vypovídá o dnešní době?

Jak rychle a bez přemýšlení hodnotíme a tvrdě odsuzujeme ostatní v reálném životě – a ještě s větším potěšením skrze sociální sítě. I když jsou jen střípkem osobnosti někoho, koho absolutně neznáme.

na profily zaměřené na film, politiku, výtvarné umění nebo psychologii. A hodně meme kontentu, baví mě influenceri, kteří si dělají randu z influencerů – zrovna teď mě nejvíc baví The Gstaad Guy!

Vaše postava vlastně řeší propadání se do víru on-line světa a všech jeho nástrah a s tím spojené i určité morální hodnoty, stereotypizaci ve společnosti i svůj morální přístup. Jaký názor máte vy? Na kolika sociálních sítích jste aktivní? Co jste ochotná o sobě zveřejnit a co na nich hledáte nebo koho sledujete?

Téměř každý z nás si na sítích vytváří alter ego. Je zajímavé pozorovat, jak a kým chce být člověk vnímán a jak snadná je v dnešní době manipulace s veřejným míněním. Jsem aktivní na Instagramu, kam přidávám spíše pracovní věci, ale i fotografie svých blízkých lidí nebo běžných, každodenních situací, které mě zaujaly. Vnímám to jako formu deníku z mého úhlu pohledu. Nejsem ale pravidelný přispěvatel – někdy prostě necítím potřebu cokoliv sdílet i několik měsíců. Osobní život si střežím a momentálně necítím potřebu ho vystavovat, to už je pro mě příliš intimní zóna. Kromě přátel sleduju zejm-

Denisa Barešová

„Scénář píše mladá generace o mladé generaci. S empatií a nevnučuje žádné postoje. V žádné ze situací jsem nemusela pátrat, hned jsem věděla, co se děje. Nebyly to situace modelové, ale rozhodně velice konkrétní a přesné. Líbilo se mi, že má scénář dva velké příběhy dvou naprosto odlišných osob po všech směrech, které mají ale jednu věc společnou.“

Rozmýšlela jste se, zda roli přijmete, když jste scénář četla a zjistila, že seriál Vlastně se nic nestalo otevře celkem kontroverzní společenská témata, jako je prodej intimna, on-line nevěra, ale třeba i morální hodnoty a stereotypy?

Tabuizovaná nebo kontroverzní témata jsou právě tím důvodem, proč práci беру. Pro mě osobně OnlyFans, pornografie a její varianty vlastně kontroverzní nejsou, pro většinu společnosti ale rozhodně pikantní ano. Dost dobře proto, že samotná intimita je z principu citlivé téma. Za mě je ale mnohem zajímavější, kdo má jaké hranice intimity, jak moc a jakým způsobem s nimi nakládá a jak dokáže soudit druhé bez toho, aniž by byl obeznámen s jejich životními příběhy.

Co podle vás seriál vypovídá o dnešní době?

Dává příklad toho, že stojí za to zkusit být sám, a když je to možné, vztah opustit a nebýt v něm ze setrvačnosti. Že každý má hranice někde jinde. Jak je stále těžké se ozvat, když nás někdo sexuálně obtěžuje, a jak snadno s námi mohou lidé manipulovat přes kompromitující záznamy našeho chování. Také že lidé se moc rádi svezou

na on-line bizáru, rádi se tomu vysmějí, ale vůbec netuší, co všechno za tím může být schované. Seriál je natočený dost reálně, možná si podobným příběhem některé páry opravdu procházejí.

Čím vás scénář nebo příběh oslovil?

Primárně už jen tím, že scénář píše mladá generace o mladé generaci. S empatií a nevnučuje žádné postoje. V žádné ze situací jsem nemusela pátrat, hned jsem věděla, co se děje, ačkoliv to nebyly situace modelové, ale rozhodně velice konkrétní a přesné. Líbilo se mi, že má scénář dva velké příběhy dvou naprosto odlišných osob po všech směrech, které mají ale jednu věc společnou.

Jak jste chtěla, aby divák vaši postavu vnímal?

Ať si ji každý vnímá po svém. Spíš bych byla ráda, kdyby k ní byl shovívavý a nezazlíval jí tolik, že je pořád tak podrážděná, nepříjemná a nespokojená. Je nešťastná a bojí se udělat velké kroky pro změnu, protože co kdyby toho potom litovala? Tam jsme se ocitli všichni. Bohužel pak dojde k rozchodu až díky několika nesmírně ponižujícím situacím navazujícím na sebe.

Vaše postava na začátku říká, že poskytovat takovéto on-line služby je neobhájitelné, ale pak názor změní. Jaký názor máte vy? Na kolika sociálních sítích jste aktivní? Co jste ochotná o sobě zveřejnit a co na nich hledáte nebo koho sledujete?

Říká, že z její pozice si stále nedokáže představit, že influencerství je druh práce. Což je z mého pohledu už docela předpotopní názor, ale sama se do toho zamotá, když se to snaží vysvětlit. A nevysvětlí. Není to černobílé. Ale chce tím říct, že ona si samu sebe v tom nedokáže představit. Mám Facebook a ten používám jen pro komunikaci nebo na prodej. Na Instagramu jsem docela aktivní, hlavně abych mohla sdílet práci. Myslím ale, že mám pravdivý a osobní obsah, ale ne intimní. Ani o sobě nechci vytvářet iluzi perfektního života, protože takový není. A taky stačí, že mám práci takovou, jakou mám, to je křehké a intimní ažaž. No a mám ho plný kámošů, podniků, stars, vaření, pečení a feministických profilů.

Jiří Chadraba

„Seriál řeší témata, která jsou stále citlivým tabu, a to jak v rámci komunikace v partnerských vztazích, tak v celé společnosti. A právě proto musel vzniknout. Oslovil mě nejen otevíráním těchto kontroverzí, ale i svou aktuálností. Některé scény jsou jako nahrané na diktafon u dnešních párů doma.“

Rozmýšlel jste se, zda roli přijmete, když jste scénář četl a zjistil, že seriál Vlastně se nic nestalo otevře celkem kontroverzní témata ve společnosti – jako je prodej intimna, on-line nevěra, ale třeba i morální hodnoty a stereotypy?

O tom, jestli roli přijmu, jsem ani nepřemýšlel – už kvůli tvůrčímu týmu režiséra Jana Vejny a scenáristky Darji Mikové i právě kvůli celospolečenskému přesahu. Otevírání kontroverzních témat je pro mě důležité, díky nim vznikají diskuse a díky diskusím si dělám obrázky o společnosti a přístupech lidí. Spousta lidí považuje za nemorální a nevhodné, když v médiích dostávají prostor pornoherci a pornoherečky. Ale kdo já jsem, abych soudil, že si někdo vybral tuto cestu? V zásadě si nemyslím, že by byla pornografie špatná, ale určitě může mít záporný vliv na vztah, sexuální život a vnímání aktu samotného. Je problém, stejně jako v případě mé postavy Romana, pokud si na ní někdo vytvoří závislost a příliš si ji projektuje do svého sexuálního života, navíc pak může fungovat i jako droga, která stimuluje k hledání dalšího, „dokonalejšího“ obsahu.

Právě tím, jak je to reálné a vlastně blízko nás všech, bylo pro vás těžké vcítit se do Romanova příběhu? Jak jste se s ním sžil, byl vám v něčem blízký, nebo jste s ním naopak byl v rozporu?

Všechny hlavní postavy v příběhu jsou provázané, i když každá nakonec hledá cestu k sobě samotné. U příběhu Romana a Žofie jsem se snažil vycházet ze své autentičnosti během castingu a kameře se co nejvíce otevřít. Myslím, že je to jeden z aspektů, proč jsem byl do role Romana vybrán. Od té doby se můj život a Romanův život scházely v zajímavých shodách. Šlo spíš o nahodilost scenáristických situací, např. když se Roman dočasně stěhoval ke kamarádům, já klepal na dveře těm svým o den později.

Seriál Vlastně se nic nestalo je natočený dost reálně, možná si podobným příběhem některé páry opravdu procházejí. Čím vás příběh oslovil?

Seriál řeší témata, která jsou stále citlivým tabu, a to jak v rámci komunikace v partnerských vztazích, tak v celé společnosti. A právě

proto musel vzniknout. Oslovil mě nejen otevíráním těchto kontroverzí, ale i svou aktuálností. Některé scény jsou jako nahrané na diktafon u dnešních párů doma. Internetová nevěra. Vliv a možnosti technologií. Dopady selhání komunikace ve vztahu. Strach z nepřijetí našich potřeb partnerem. Nedefinování si žádných hranic. Otázka celospolečenského nahlížení na lidské tělo a intimitu. Sexuální komercializace. A mnoho dalšího.

Co podle vás seriál vypovídá o dnešní době?

Že žijeme v době, která díky technologiím přináší mnohem větší míru komplexnosti, a to jak po stránce všech výhod různých platform a sociálních sítí, tak i jejich stinných zákoutí, na kterých lidé staví svou identitu a bojují se svým sebevědomím v iluzi zájmu od sledujících nebo lajkujících. Škály možností neustále rostou a je jen na nás, jestli se v tom zmatku zorientujeme a dokážeme najít své místo.

Vaše postava se vlastně v sobě nechce smířit s on-line nevěrou. Jaký názor máte vy? Na kolika sociálních sítích jste aktivní? Co jste ochotný o sobě zveřejnit a co na nich hledáte nebo koho sledujete?

Věrnost je hodnota, která může být proměnlivá, a často se asi stane, že se o ní dál v průběhu vztahu nemluví, když už jsme si ji na začátku nějak definovali. Nicméně pro mě je důležité bavit se s partnerem o tom, kde jsou naše hranice, a lépe pochopit náš společný

prostor. Roman lhal Žofii i sobě, nemluvil o tom, a navíc si za intimní obsah, nejen Žofiiny kamarádky, platil, což pro ni muselo být extrémně ponižující. Věděl, že nedělá hezké věci, ale ani by ho nenapadlo, že by to mohlo vést k rozchodu. Ale ve vztahu jsme vždy minimálně dva lidé a ne jen „já“, proto je otevřenost a komunikace o takových věcech to nejlepší, jak na vztahu pracovat, pokud v něm chceme setrvat a posouvat ho. Co se týče mých sítí, nejčastěji ze všech používám Instagram, především pro komunikaci s přáteli a abych zůstal v obraze. Je to pro mě takové médium všehochuti, i když někdy dost filtruju, koho sleduju. Nejsem ani uživatel, který by zveřejňoval každý svůj denní krok, nevyfotím si každý rohlik předtím, než ho sním. Ale někdy tam něco bezmyšlenkovitě pošlu, když je mi někde fajn nebo když cítím, že je to pro mě něčím významné. Facebook používám především kvůli Marketplace, rád sbírám starý designový nábytek a občas tam nějaký poklad najdu.

Zajímavosti o seriálu

Scenáristka Darja Míková byla na natáčení v roli skriptky. Některé dialogy se tak mohly upravovat ještě v průběhu natáčení.

Ve vedlejších rolích si zahráli například Simona Lewandovska a Lukáš Hejlík.

Elizaveta Maximová se projektu účastnila už ve fázi vývoje scénáře. První hraná herecká zkouška byla dokonce natočena u Elizavety doma za účasti herce Jana Ciny.

Natáčení všech intimních scén probíhalo pod dohledem intimacy koučky.

Tipy z redakce iVysílání k premiéře Vlastně se nic nestalo

Bonusové video na YouTube iVysílání

Herečky ze seriálu Vlastně se nic nestalo (D. Barešová, E. Maximová a S. Lewandovska) čtou reálné nenávistné komentáře, které dostávají OnlyFans tvůrci na svých sociálních sítích, a to tichým uklidňujícím hlasem ve stylu ASMR. Tento fenomén totiž tvůrci také zakomponovali přímo do seriálu. Video tak odkrývá hranice zloby a odsuzování obsahu na internetu.

Výběr na domovské stránce iVysílání: Sex, lži a internet

Doprovodný výběr se věnuje nástrahám světa médií a internetu, kde sex a nahota plní funkci směnného zboží.

Vlastně se nic nestalo (2024)

Žofie i Andrea nabízí placený obsah na platformách pro dospělé, ale jinak nemohou být odlišnější. Intimní život mladých dospělých pod vlivem masivní přítomnosti komunikačních platforem.

V síti (2020)

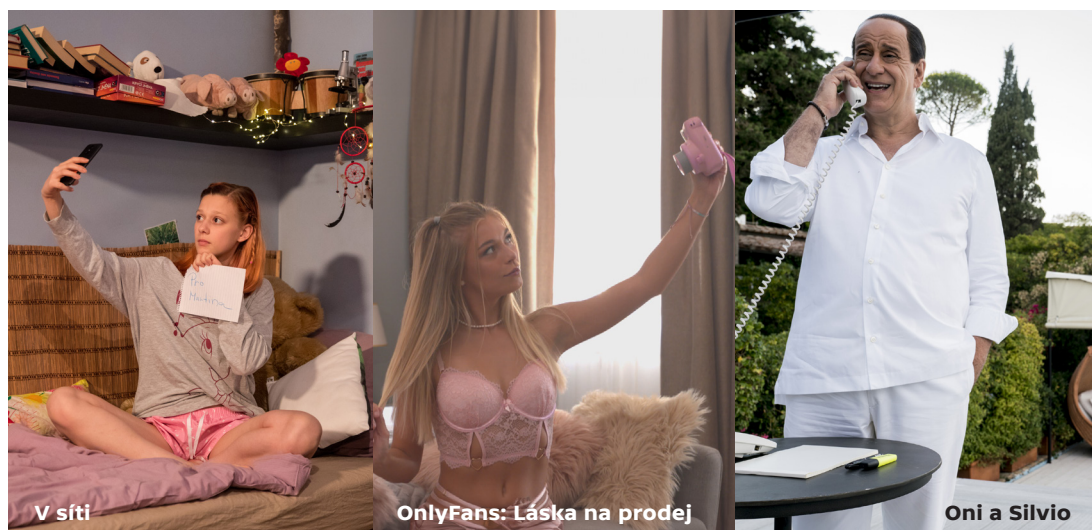
3 herečky, 3 profily na sociálních sítích a 2458 sexuálních predátorů chycených do pastí. Dokumentární experiment otevírá téma zneužívání dětí na internetu.

OnlyFans: Láska na prodej (2023)

Webová platforma OnlyFans přináší nový způsob obchodování s nahotou, pornem i přízní. Jak nahlíží na fenomén odborníci i samotní uživatelé?

Oni a Silvio (2018)

Škodolibý portrét Silvia Berlusconiho, kdysi nejmočnějšího a rozhodně nejkontroverznějšího muže Itálie.

VLASTNĚ SE NIC NESTALO

režie: Jan Vejnar

scénář: Jan Vejnar, Darja Miková

dramaturgie: Jan Smutný, Jakub Mahler

střih: Jakub Vansa

kamera: Šimon Dvořáček

zvuk: Jiří Gráf

výkonná producentka: Romana Špiková, Karolína Vodičková

kreativní producent: Jakub Mahler

hrají: Denisa Barešová, Elizaveta Maximová,
Jiří Chadraba, Simona Lewandowska, Lukáš Hejlík a další

KONTAKT PRO MÉDIA

Dominika Marie Juklová

Mob.: +420 601 131 705

DominikaMarie.Juklova@ceskatelevize.cz

Vendula Krejčová

Mob.: +420 736 531 228

Vendula.Krejцова@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2024

www.ceskatelevize.cz

FOTOGRAFIE A EPRESS ČT

www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/pro-media/

